

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Пловдив, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станислав П. Г.

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20245000500039 по описа за 2024 година

Производството е по реда на 258 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба вх.№111488/20.12.2023г. от Ц. И. Ш., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул. "С."№177,обл. П.. С. Т. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Е."№39А.обл. П.. А. Т. С.. ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Е."№39А, обл. П., Ж. Г. У.. ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Й.Ч."№21 А,обл. П., Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "Ч.В."№36, обл. П. и М. Б. Г., ЕГН *****. с постоянен адрес гр. В., ул. "А.М." №3, обл. П., всички действащи чрез пълномощника си адвокат И. Г. П. против Решение №432 от 08.12.2023 год., постановено по гражданско дело №49/2022 год. по описа на Окръжен съд П., с което се отхвърля искът им срещу Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, с ЕГН:*****, по реда на чл.42, б.“б“, вр.чл.25, ал.1 от ЗН, за прогласяване нищожността на саморъчно завещание на С. С. Г. с ЕГН ***** от 5.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с вх.рег. №890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, като неоснователен.

В жалбата се поддържат доводи за неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение, за което се излагат конкретни и подробни съображения. Искане се същото да бъде отменено изцяло и да се постанови ново решение, с което да бъде уважен изцяло предявеният от шщите иск за прогласяване нищожността на саморъчно завещание на С. С. Г. с ЕГН ***** от 5.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с

вх.рег.№890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, като бъде осъдена ответницата да им заплати сторените съдебно-деловодни разноси, както за първата, така и за въззивната инстанция.

В законния срок, от ответницата Т. В. Д. е подаден отговор на жалбата с вх. №497/16.01.2024г., с който се оспорва същата като неоснователна, за което се излагат подробни и конкретни съображения. Иска се да се потвърди първоинстанционното решение и да се присъдят на въззиваемата сторените разноси.

Пловдивският апелативен съд намира, че ожалваното решение е валидно и допустимо. Като взе предвид твърденията ни възраженията на страните, в съвкупност с доказателствата по делото, съдът прие следното:

Предявен е иск с квалификация по чл.42, б.“б“ от Закона за наследството от Ц. И. Ш., С. Т. Г., А. Т. С.. ЕГН *****, Ж. Г. У., Г. Г. Г. и М. Б. Г., в качеството им наследници по закон на С. С. Г., с ЕГН *****, б.ж. на гр.В., починал на 29.11.2020 г., в гр.В., обл. П. против Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, за прогласяване нищожността на саморъчно завещание от 20.04.2021 г. на С. С. Г. в полза на Т. В. Д., вписано в Агенция по вписванията гр.В. вх.рег.№890/20.04.2021г., акт №89, дело 434/2021 г., дв.вх.рег.№889.

Искът е допустим, тъй като ищците, в качеството им на наследници на С. С. Г., за което са представени доказателства по делото, имат правен интерес да оспорят валидността на извършеното от наследодателят им в полза на ответницата завещателно разпореждане.

В Им се твърди, че на 23.04.2021г., ищците посетили адвокат в гр.П., за да получат консултация по въпросите, свързани с наследството на покойния им наследодател и след като адвокатът извършил проверка в Имотния регистър при Агенция по вписванията, се установило, че на 20.04.2021г. е вписано саморъчно завещание със завещател наследодателят им С. С. Г., като завещанието било вписано по вх.рег.№890/20.04.2021г. акт №89, н.дело 434/2021 г., дв.вх.рег.№889. Същия ден, ищците отишли в Службата по вписванията гр.В. и след като се запознали със съдържанието му, тъй като познавали почерка и подписа на наследодателя им, а и разполагали с написани и подписани от него документи, установили, че текстът на саморъчното завещание не е написан от него, нито подписът под завещанието е положен от него. Поддържа се, че това прави саморъчното завещание неистински, неавтентичен и нищожен документ.

Ищците посочват, че не им е известно наследодателят им да е притежавал друго движимо или недвижимо имущество освен следният недвижим имот притежаван от него на основание нотариален акт за дарение на недвижим имот №....., а именно:

- дворно място от 312 кв.м., находящо се в гр.В., съставляващо по регулационния план парцел №XXIV, отреден за имот пл.№166 от квартал №322 по плана на гр.В., ведно с построените в имота - къща с площ от 86 кв.м. и плевня с площ от 70 кв.м. който имот бил заснет в КККР на гр.В. като поземлен имот с идентификатор по КККР на гр.В., обл.П.

одобрен със Заповед РД- 18- 1214/06.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр.В., п.к. 4600, ул.,Ч.В.”№38, с площ на целия имот от 461 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: Ниско застрояване /до 10 м./, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 168, квартал - 322, парцел: XXV, при съсед: поземлени имоти с номера....., ВЕДНО с построената в имота двуетажна сграда е идентификатор1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.В., обл.П. одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр.В., ул. „Ч.В.”№38, със застроена площ 86 кв.м., брой етажи:2 предназначение: Жилищна сграда, еднофамилна, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: няма.

Въз основа на така изложените твърдения, е поискано съдът да прогласи нищожността на саморъчно завещание от 20.04.2021 година на С. С. Г. в полза на Т. В. Д., вписано в Агенция по вписванията гр.В. вх.рег.№890/20.04.2021г., акт №89, дело 434/2021 г., дв.вх.рег.№889, тъй като ръкописния текст в същото и подписът под него не са положени от завещателя С. С. Г..

От своя страна, ответницата е поддържала противната теза, а именно, че завещанието е саморъчно съставено като текст и подпис след текста лично от посочения завещател С. С. Г., заедно с когото ответницата живяла на семейни начала 27г.

По делото няма спор, че в Агенция по вписванията с вх.рег.№890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, е вписано саморъчно завещание, според съдържанието на което, на 05.10.2020г., С. С. Г. с ЕГН ***** завещава цялото си недвижимо имущество, включващо къщата му в гр.В., кв.К., ул.Ч.В. 38, състояща се от два етажа и дворно място към нея, както и земеделските му имоти и спестяванията в банката, на Т. В. Д., ЕГН:*****, с адрес гр.В., ул.М.Ш. 10. След посочения текст, е записано, че това е последната воля на завещателя, поставена е дата 05.10.20230г., записано е „подпис“, като срещу това записване е налице такъв, с характер на параф, под който е записано „С. С. Г.“.

На основание чл.260, изр.2 ГПК, по въпросите, касаещи правилността на първоинстанционното решение, въззивният съд е обвързан само от посоченото в жалбата.

В жалбата се оспорват като неправилни и необосновани изводите на първоинстанционния съд, на които е основал решението си за отхвърляне на иска, че подписът под завещателните разпоредби „безспорно е положен от завещателя Г., както и че текстът е изписан от наследодателя, тъй като, според съда, приликата на буквите в завещанието с тези в подписа му била видна и с просто око и защото житейски и логически наследодателят не би подписал нещо, което не представлява негова воля, още повече, че свидетелските показания установили, че завещанието е написано след консултация с адвокат и отнело известно време поради влошеното здравословно състояние на завещателя. По отношение автентичността на подписа на завещателя, в жалбата се поддържа, че същата е категорично опровергана от приетото по делото заключение на първата съдебно-

графологичната експертиза, изготвена от вещото лице Н. Н., според което, подписът под завещанието безспорно не е положен от завещателя. Възразява се, че първоинстанционният съд необосновано бил кредитирал заключението на двойната СГЕ, изготвено от вещите лица Б. и Ц., с аргумента, че НИК-МВР разполага с най-добрата техника в страната, както и поради това, че вещото лице Н. не разполагал с достатъчно сравнителен почерков материал, с оглед на което, съдът счел за неверен извода му, че подписът и съдържанието на завещанието не принадлежат на завещателя.

От материалите по делото е видно, че съдебно-графологичната експертиза, изготвена в първоинстанционното производство от вещото лице Н. Н., е със задачи, както следва: **1.** Да се установи дали ръкописният текст в Саморъчно завещание от С. С. Г. с дата 05.10.2020год.е положен от С. С. Г.,ЕГН:*****, вкл. и той ли е написал цифрите в това саморъчно завещание,сочеши датата на написването му? **2.** Да се установи дали подписът под Саморъчното завещание с дата 05.10.2020год. е положен от С. С. Г.,ЕГН:***** и той лично ли е изписал трите си имена под него? За целта, вещото лице е изследвало оригинала на завещанието, съхраняван при нотариус М. Р., с р-п РС-Велинрад, а като сравнителен материал: Заявление от С. С. Г. за издаване на препис от нотариален акт от 05.10.2020 год., Нотариален акт за дарение на недвижим имот №....г., Молба от С. С. Г. до Директора на “С...” ЕАД Филиал В. от 31.05.2019год., Складова Разписка за приемане/предаване на материални ценности № 1033/07.12.2018г.-индигиран екземпляр, Три бели листа формат А4 с ръкописно изписан текст и дати в горната част 05.02.2020г.,06.02.2020г. и 18.02.2020год., Заявление за издаване на български документи за самоличност с вх.№3999/15.07.2020 г.

Според дадените със заключението отговори, ***„1. Ръкописният текст в Саморъчно завещание от С. С. Г., с дата 05.10.2020 год. не е положен от С. С. Г., ЕГН:***** и той не е написал цифрите в това саморъчно завещание, сочеши датата на написването му; 2. Подписът под Саморъчното завещание с дата 05.10.2020год. не е положен от С. С. Г., ЕГН:***** и той не е изписал трите си имена под него“.***

Предвид оспорването му от ответната страна, по нейно искане, с протоколно определение от 11.03.2022г., в първоинстанционното производство е допусната допълнителна СГЕ, със задача да отговори на въпроса: *„Поставеният подпис на саморъчното завещание на наследодателя С. Г. произхожда ли от него?“,* като се използват образците от подписите, съдържащи се в Национална база данни при ОД на МВР, вкл. поставени на електронен образец, заповед №14/13.11.2020 – оригинал, Експертно решение №1757/15.05.2018г. и Експертно решение №1912/15.05.2014г. Впоследствие, за изготвяне на експертизата, са назначени 2 вещи лица В.Б. и В.Ц., като е изискано и предоставено за целите на експертизата като сравнителен материал оригиналното досие от НОИ относно С. Г..

Видно от материалите по делото, вещите лица са депозирали заключение, обективизирано в протокол за извършена експертиза №2022/ДОК -112, което не е прието от съда в заседанието на 05.07.2022г., за което е депозирано, тъй като е счтено за непълно и

неточно, като на вещите лица е дадена възможност да бъдат събрани данни от БДС относно изписването на саморъчен текст от завещателя.

Впоследствие, от вещите лица Б. и Ц. е депозирано друго, допълнено заключение, обективизирано в протокол за извършена експертиза №2022/ДОК -166, което е изслушано и прието в съдебното заседание на 11.10.2022г. Видно от съдържанието на същото, прави впечатление, че като предмет на експертизата е посочено: „Да се установи дали ръкописният текст на завещанието е изписан от С. С. Г. и дали подписът за завещател е положен от С. С. Г.“. Така формулираният въпрос обаче нахвърля предмета на допълнителната СГЕ съгласно протоколно определение от 11.03.2022г. на ПзОС, , а именно: „Поставеният подпис на саморъчното завещание на наследодателя С. Г. произхожда ли от него?, т.е. не е поставяне задача относно автентичността на текстовата част на завещанието. Това, според настоящата инстанция, означава, че заключението на допълнителната експертиза не следва да се цени и обсъжда в частта, с която е даден отговор дали ръкописният текст на завещанието е изписан от С. С. Г., тъй като такава задача нито е била поискана от ответницата, нито е била поставяна от съда.

Според заключението на доп. СГЕ, констатираните съвпадения и в общи, и в частни графически признаци между подписа за завещател в завещанието и подписите в изследвания от експертизата сравнителен материал са характерни, устойчиви и образуват индивидуализираща съвкупност, даваща основание за извода, че подписът за завещател в завещанието от името на С. С. Т. е положен от С. С. Т..

Доколкото доп. СГЕ е имала е ползвала доста по-голям обем сравнителен материал от документи, носещи образци от подписа на С. С. Т., в сравнение с първоначалната СГЕ, настоящата инстанция дава вяра на заключението на доп. СГЕ по въпроса относно автентичността на подписа за завещател на С. Г., поставен в процесното завещание.

Съгласно чл.25, ал.1 ЗН обаче, освен да е подписано от завещателя, завещанието, саморъчното завещание трябва да бъде също така изцяло написано ръкописно от самия завещател, както и да съдържа означение на датата, когато е съставено. В тази връзка, съдът кредитира заключението на първоначалната СГЕ в тази част, като компетентно и обосновано и което е категорично, че ръкописният текст в саморъчно завещание от С. С. Г., с дата 05.10.2020 год. не е положен от С. С. Г., ЕГН:*****, както и че същият не е написал цифрите в това саморъчно завещание, сочещи датата на написването му. В тази връзка, не могат да бъдат кредитирани обясненията на ответницата, че текстовата част в ползваното като сравнителен материал от първоначалната СГЕ заявление за издаване на препис от нот. акт, както и на молбата до директора на „С...“ЕАД е изпълнена от нея, тъй като са голословни, а и обслужват изгодна за нея теза, целяща да дискредитира ползваният от СГЕ сравнителен материал, на база на който е направен извода относно автентичността на текста на завещанието.

Съдът не кредитира показанията на св.М.М. – дъщеря на ответницата, разпитана в първоинстанционното производство, според които, завещанието е съставено саморъчно от С. Г., в нейно и на майка ѝ присъствие, на посочената в същото дата 05.10.2020г., след като,

на основание чл.172 ГПК, съобрази близката родствена връзка между свидетелката и ответницата (дъщеря и майка), с оглед на което намира, че същата е категорично заинтересована от изхода на делото в полза на майка ѝ, вкл. защото тя, от своя страна, е неин наследник и би наследила имуществото по завещанието в един бъдещ момент след смъртта на майка ѝ. Освен това, показанията ѝ, че завещанието е написано лично и собственоръчно от завещателя се опровергават от заключението на първоначалната СГЕ, коментирано по-горе. Следва да се отбележи само за пълнота, че дори в заключението на доп.СГЕ, което принципно няма да се цени в тази част, експертите са стигнали до извод, че текстът в завещанието вероятно не е изпълнен от С. Г.. Би могло да се допълни също, че от обясненията на самата ответница, давани в първоинстанционното производство, става ясно, че същата сама твърди многократно да е попълвала текста в различни документи от името на С. Г., което в известна степен може да обясни и установения от заключението на СГЕ факт, че текстът в завещанието не е изпълнен от С. Г.. В логическа връзка с този извод са и признанията на самата ответница, че към момента на твърдяното съставяне на завещанието, С. Г. е бил в много лошо здравословно състояние, тежал около 200 кг и бил много трудно подвижен, което подкрепя извода, че текстът на завещанието не е изпълнен собственоръчно от завещателя.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че саморъчно завещание на С. С. Г. с ЕГН ***** от 05.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с вх.рег.№890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, с което същият се е разпоредил с посоченото в него имущество в полза на ответницата, е нищожно, на основание чл.42, б.“б“, вр. чл.25, ал.1 ЗН, тъй като не е написано изцяло ръкописно от самия завещател.

Ето защо, предявеният от Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул. "С."№177, обл. П., С. Т. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Е."№39А, обл. П., А. Т. С., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Е."№39А, обл. П., Ж. Г. У. , с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Й.Ч."№21 А, Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Ч.В."№36, М. Б. Г. ,с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "А.М." №3, обл. П. срещу Т. В. Д. с адрес гр.В., ул. "М.Ш." №30, с ЕГН*****, иск с правна квалификация по чл.42, б.“б“, вр.чл.25, ал.1 от ЗН за прогласяване нищожността на саморъчно завещание на С. С. Г. с ЕГН ***** от 5.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с вх.рег. №890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, се явява основателен и доказан и ще се уважи.

Тъй като първоинстанционния съд е стигнал до противоположен извод, обжалваното Решение №432 от 08.12.2023 год., постановено по гражданско дело №49/2022 год. по описа на Окръжен съд П. ще бъде отменено изцяло, вместо което ще бъде прогласено за нищожно, на основание чл.42, б.“б“, вр.чл.25, ал.1 от ЗН, саморъчно завещание на С. С. Г. с ЕГН ***** от 05.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с вх.рег.№890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, с което С. С. Г. завещава цялото си недвижимо имущество, включващо къщата му в гр.В., кв.К., ул.Ч.В. 38,

състояща се от два етажа и дворно място към нея, както и земеделските му имоти и спестяванията в банката на Т. В. Д., с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, с ЕГН*****, тъй като завещанието не е написано изцяло ръкописно от самия завещател.

По разноските:

С оглед изхода на делото, ответницата Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, с ЕГН***** ще бъде осъдена да заплати на ищците разноските по делото пред първата инстанция от общо 2354 лв, от които 10 лв - държавна такса за издаване на два броя съдебни удостоверение, 500 лева- държавна такса за образуване на делото, 24 лв - държавна такса за вписване на исковата молба, 700 лв адвокатско възнаграждение за първата инстанция, 500 лв - адвокатско възнаграждение за представителство по частно гражданско дело №352/21 г по описа на ПОС, по което е вписано обезпечение на предявения иск, 250 лв. - депозит за вещо лице, определен по гр.д 612/21 г по описа на РС В., 250 лв депозит за вещо лице, определен по гр.дело 49/22г. по описа на ОС-П., 120 лв доп. депозит за експертиза, както и разноските пред настоящата инстанция от 250 лв за държавна такса.

На основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, с ЕГН***** ще бъде осъдена да заплати на адвокат И. Г. П., вписан в Адвокатска колегия гр. П. с личен номер, с адрес на кантората: гр. П., ул. "И.И." 8, ет. 1. офис №1 сумата от 4650 лв адв. възнаграждение за осъществената във въззивното производство безплатна адвокатска защита и съдействие на ищците.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Решение №432 от 08.12.2023 год., постановено по гражданско дело №49/2022 год. по описа на Окръжен съд П., вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРОГЛАСЯВА, по иска на Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул. "С."№177,обл. П., С. Т. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Е."№39А,обл. П., А. Т. С., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул."Е."№39А,обл. П., Ж. Г. У. , с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Й.Ч."№21 А, Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Ч.В."№36, М. Б. Г. ,с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "А.М." №3, обл. П., за **нищожно**, на основание чл.42, б.“б“, вр.чл.25, ал.1 от ЗН, **саморъчно завещание на С. С. Г., с ЕГН ***** от 05.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с вх.рег. №890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх. регистрационен №889**, с което С. С. Г. завещава цялото си недвижимо имущество, включващо къщата му в гр.В., кв.К., ул.Ч.В. 38, състояща се от два етажа и дворно място към нея, както и земеделските му имоти и спестяванията в банката на Т. В. Д., ЕГН:*****, с адрес гр.В., ул.М.Ш. 10, тъй като завещанието не е написано изцяло ръкописно от завещателя С. С. Г..

ОСЪЖДА Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, с ЕГН***** да заплати на Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул. "С."№177,обл. П., С. Т. Г., с ЕГН

*****, с адрес гр.В., ул. "Е."№39А,обл. П., А. Т. С., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул."Е."№39А,обл. П., Ж. Г. У. , с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Й.Ч."№21 А, Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Ч.В."№36, М. Б. Г. ,с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "А.М." №3, обл. П. сумата от 2354 лв разноси пред първата инстанция, от които 10 лв - държавна такса за издаване на два броя съдебни удостоверение, 500 лева- държавна такса за образуване на делото, 24 лв - държавна такса за вписване на исковата молба, 700 лв адвокатско възнаграждение за първата инстанция, 500 лв - адвокатско възнаграждение за представителство по частно гражданско дело №352/21 г по описа на ПОС, по което е вписано обезпечение на предявения иск, 250 лв. - депозит за вещо лице, определен по гр.д 612/21 г по описа на РС В., 250 лв депозит за вещо лице, определен по гр.дело 49/22г. по описа на ОС-П., 120 лв доп. депозит за експертиза, както и разноските пред настоящата инстанция от 250 лв за държавна такса.

ОСЪЖДА Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №30, с ЕГН***** да заплати на адв.И. Г. П., вписан в Адвокатска колегия гр. П. с личен номер, с адрес на кантората: гр. П., ул. "И.И." 8, ет. 1. офис №1 сумата от 4650 лв адв. възнаграждение за осъществената във въззивното производство безплатна адвокатска защита и съдействие на ишците.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС, при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____